

בתנועות מתוחות וזהירות. כתבילה היה תיק שחור מעור עבה. התיק היה פתוח. כתוכו היו מונחות שלוש קופסות פח בגודל חפיסת סיגריות. הן היו ריקות. היה בו דרכון ישראלי שלא ניתן לקבוע את בעלותו. מאחר שהדיו דהתה במים, רק התמונה נשארה ברורה. בלתימודבת. הן התיק הכיל גם תוכנית בנייה מאושרת, זוג משקפים בנרתיק, סל קניות מניילון, פנקס חבר של ההסתדרות, ולבסוף — ארנק כיס מער קרוקודיל. בארנק היו כמה תמונות משפחתיות, שטר כסף בן מיליון פגוג הונג

שודיה מטמון פרוו
...ולד הוטבע במים...

גארי (מתקופת האינפלציה) וכמה כרטיסי ביקור עליהם היה מודפס: משבץ יהלומים וצורף, יצחק לוי, תל-אביב, רח' אחוזת-ביית 3, קומה ג', חדר 61.

הדלת נחשמה בקור. מוריץ פרוו לקח אחד מכרטיסי-הביקור, החזיר את כל החפצים לתיק והחביאו היטב תחת שיה בקרבת-מקום. לאחר מכן יצא עם חברו לחפש את בעל התיק, לפי פרטי הכרטיס שבידו.

למקום הגיעו בשעת ערב מאוחרת, טיפסו במדרגות לקומה השלישית, אך לשוא. דלת החדר מספר 61 הייתה חסומה בקיר, חדר אחר בעל מספר דומה לא נמצא. החשד הלך ונתבסס.

למחרת חזרו למקום והמשיכו בחיפושיהם. לבסוף הכירוהו לפי תמונת הדרכון שבידו, תיק, כשהוא יושב באחד החדרים בקומה החמישית. לאחר התייעצות קצרה בענייני נוהג, החליטו לקרוא אל מחוץ לחדר, בו נכחו מלבדו עוד שני אנשים.

כשעזבה למשמע שמו וקם לצאת את החדר קלטה אוזנו דברים שהחליף פרוו עם חברו: "...האדם הוא חי בכל-יאות..." יצחק לוי נתמלא התרגשות והרעיד בכל גופו.

בתחילה שאלוהו סתמיים: האם אבד לו דבר-מה בזמן האחרון? האם הודיע על כך למשטרה? לוי הגיב, כשכולו רטט: מילא אתם? מה אתם רוצים? אתם עיתור? נאים? מטעם המשטרה? הבלושת? לאחר מכן אמר שאבדו לו בסוף חודש מארס חפצים והוא הודיע על כך למשטרה.

הסר עוד משהו. השנים סיפרו לו שבידיהם התיק שאבד לו וגוללו לפניו את הפרשה. לוי נתקף תדהמה, לא יכול היה להאמין למשמע איזוניה.

השלושה החליטו לנסוע למשטרת פתח תקוה. שם חיפש הקצין החוקר בארכיון, מצא את תיק החקירה — שנסתיימה ביוני ללא כל תוצאות.

השלושה נסעו למקום המחבוא של התיק, מסרוהו לידי בעליו הנדהם. אם כי רחוק היה התיק מהכיל כל מה שהיה בו לפני היעלמו, היה לוי נוגש ביותר, והזמין את האורחים לביתו לסעודת צהרים. המשטרה פתחה את תיק-החקירה מחדש, בדקה שב את תוכנו, אולם לא ניתן היה למצוא כל סימנים שבכוחם לסייע לחקירה.

התיק הוחזר לבעליו, אולם היתה זו השבת אבידה סמלית בלבד, מאחר שלפני הגניבה הכילו שלוש קופסאות הפח שבתיק יהלומים וזהב.

תעלומות השק במימי הירקון

מוריץ פרוו הטיל שלוש הכות המימה, המתין חצי שעה, החליט לשלות את החכות. השתים הראשונות נמשכו בקלות, לא העלו דבר. השלישית לא זזה ממקומה, היא היתה כבדה ממש.

פרוו לא ראה כל טעם בצלילה במים, החליט למשוך בכח, להעלות את החכה ויהי מה. לעזרת בא מילו פישר, חברו לדייג. הם משכו לכאן ולכאן עד זוב דם מכפות ידיהם. לבסוף החלה החכה לזוז ממקומה. אט-אט ובקושי רב העלוה מעל לפני המים. לקרס שבקצה מיתר החכה נצמד גוש גדול עטוף בוץ.

משאית מלאה מתאמני-עבודות עשתה דרר כה בכביש נתניה דרומה. פתע-פתאום נש מעה התפוצצות. המשאית נטתה אל צידה, ועצרה בצד הדרך. תקר בגלגל.

העתודאים קפצו מן המכונית, שוטטו בן קרבת המקום עד לגמר התיקון. הדבר היה ליד גשר הירקון.

בין אנשי המשאית היה גם פרוו מוריץ (31), שעלה לפני ארבע שנים מיוגוסלביה, בה היה בשעתו מפקד יחידת פרטיזנים

קרבן-גניבה לוי

גופה נוספת דסט...

ולאחר מכן במאי כרטיס דוקומנטריים ב' אולפני בוטניה-פילם.

פרוו קרב לירקון, עלה על הגשר, הת בונן במים, החליט: כאן אפשר לזוג דגים. כחובב דייג מושבע מנעוריו, לא החמיץ פרוו גם בארץ כל אפשרות לשלות דגים בחכותיו. מדי פעם היה יוצא מביתו בירר-שלים כשהוא מצויד בחכות ופתיונות ומשי ליד אותן במי הכינרת, החולה, הירדן. הפעם החליט לנסות בירקון.

כרטיס-ביקור. לפני שבועיים יצא מר-ריץ פרוו עם חברו מילו פישר לזוג ליד גשר הירקון. במשק סמוך למקום רכשו אווז מת שישמש להם כפתיון, שלפו את החכות. הטילו אותן אל מתחת לגשר.

בסמוך להם ניצבו אותה שעה שתי נשים זקנות וצעירה אחת. הזקנות החזיקו בידיהן בקבוק שהכיל בתוכו צרור עשבים משונים, פרשו את כפיהן השמימה תוך מלמול מזור בשפה מורחית. מדי פעם בפעם הושיטו את ידן המימה, העלו בכפן ממי הנהר, אל תוך הבקבוק. הצעירה כרעה לצידן, מררה בכבי.

ברגע בו נתמלא הבקבוק עד תומו, סיימו הנשים את פולחןן המשונה, בו כרגע בא המפגב — החכה השלישית העלתה אותו גוש עטוף בוץ וגררה אותו אל החוף. הגוש נראה כגונית אדם. כשהניחיהו על החוף הבחינו בשק קשור, מתוכו נזלו מים בגוון אדום-שחרחר — ודאי ולד שהוטבע במים בידי אמו. השנים מימשו את השק, חשו בו חפץ נוקשה, כנראה קופסה — אולי חפץ-ערך של ערבי שהטימנם במים בטרם נמלט על נפשו.

דרכון ושלוש קופסות. הקשר שבשק לא נפתח. הפ נטלו סניף-גילוח וחתכוהו. בתוך השק היתה חבילה עטופת בד לבן ולידה שתי לבנים מבוטן. פרוו וחברו הו-ציאו את החבילה הלבנה, החלו לפתחה

שעלנו

ג) התישבות ע"י גופים ממלכתיים, במסגרות כלליות ללא זיקה למפלגות או ארגונים פוליטיים.

ד) סיום תהליך הדיפוליטיזציה של החינוך.

ה) מסירת אוצרות המים למדינה.

ו) חקיקת חוקי יסוד להבטחת חירויות האזרח.

(5) מדיניות שכר

קביעת מדיניות שבה תפוקתו ומומחיותו של העובד ימצאו בטוי מתאים בשכרו תוך דאגה למעמדה של האינטליגנציה העובדת ע"י הבטחת זכותה להתארגנות עצמית והנהגת מתח משכורות לפקידות ולקצונה בגובה של 1 ל-6 ברוטו.

(6) יעול וחסכון

חסכון של 12% לפחות בהוצאות המדינה ע"י:

א) ביטול של משרדים נפרדים של המשטרה הסעד והדאר.

ב) מיזוג התפקידים הממשלתיים המבוצעים ע"י הסוכנות היהודית במוסדות המשותפים לה ולמדינה, לשם ביטול הכפילות הקיימת.

ג) ביטול השירותים הכפולים והמקבילים.

ד) צמצום המנגנונים המנופחים של האדמיניסטרציה הצבורית.

(7) מיסים

רפורמה יסודית בכל מערכת המסים ע"י:

א) ביטול האפליות לטובת המפעלים והארגונים המסונפים להסתדרות למען אפשר חלוקה צודקת של נטל המסים וללא התחשבות במבנה החברתי-אירגוני של המפעלים.

ב) שחרור 2000 הל"י הראשונים ממס הכנסה והאטת הפרוגרסיה של המס, בכדי להקל על מצוקתם של אנשי המעמד הבינוני והאינטליגנציה העובדת.

ג) בטול אי-השוויון בין השכיר ובין העצמאי.

ד) ביטול מס הרכוש החקלאי, מס הרכוש העירוני והארנונה. מאחר שהם מהווים מס הכנסה מוסווה.

רק כוח יעצור כוח

הצבע